

תת"ע 7074/11/13 - מדינת ישראל נגד אורן סייג

02 פברואר 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 13-11-7074 מדינת ישראל נ' סייג

בפני כב' השופטת רות רז
מדינת ישראל
נגד
אורן סייג
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה - מתמחה מרחבי רוני
הנאשם

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של אי ציות להוראות שוטר במדים שהורה לו לעצור לחקירה - בנגד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה ועבירה של נהיגה בקלות ראש ב Clerk שסיקן את השוטר שהורה לו לעצור ונסע בנגד לכיוון הנסעה בכביש - בנגד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

הנאשם כפר בביצוע העבירות וטען כי לא קיבל הוראה משוטר לעצור.

תמצית הראיות

ע.ת. 1, رس"ב גدعון ניסן, העיד כי ביצע מחסום ביחד עם ע.ת. 2 ברחוב שז"ר בהוד השרון וחסם נתיב נסעה על ידי נידית משטרת מזויה בצבעי כחול לבן, שעמדה בניצב לכਬיש. במהלך בדיקה של הרכב הסב ע.ת. 2 את תשומת לבו לאופנוו המתקרב לכיוונו. העד סימן לאופנוו לעצור בעזרת פנס. האופנוו האט אך כאשר התקרב אל העד המשיך בנסעה והעד נאלץ לקפוץ לאחר מכן המדרכה על מנת שלא להיפגע. הקטנוו עקף את הרכב שנעוצר לחקירה ואת הנידית, הגיע לפיכר בצומת רחוב ויצמן ונפנה שמאליה ב向往 הנסעה המותר בכביש. בהמשך פנה ימינה לכיוון רחוב עמוד 1

נטעים. השוטר לבש מדי משטרת אפוד זהה והuid כי במקום תאורת רחוב. העד רשם הזמנה לדין-ת/1 ודין-ת/2. השוטר לבש מדי משטרת אפוד זהה והuid כי במקום תאורת רחוב. העד רשם הזמנה לדין-ת/1 ודין-ת/2.

ע.ת.2, רס"מ אלכס שוווץ, היה ביחד עם ע.ת.1 במחסום. העד רשם זיכרון דברים-ת/3, דין-ת/4 וסקיצה אותה רשם באולם בית המשפט-ת/5. העד הבחן באופנוו מתקרב למחסום, ע.ת.1 סימן לו לעצור עם פנס והוא פנוו המשיך בנסיעה וגרם לע.ת.1 לזרז הצידה כדי שלא להידرس. האופנוו המשיך בנסיעתו ובכircular עם רחוב ויצמן פנה שמאליה בняיון לכיוון הנסיעת ה兜ר ה兜ר והמשיך ופונה ימינה לרחוב נטעים, שם נעצר על ידי ע.ת.3. העד uid כי לבש מדי משטרת ומעליהם אפוד זהה. הנידית הייתה גלויה עם אורות כחולים פועלם. העד וע.ת.1 היו גלוים.

ע.ת.3, רס"ל רחמים גדליהו, קיבל הודעה בקשר על האופנוו שברח ממהחסום. העד היה בקרבת מקום והבחן באופנוו מגע לעברו בנסיעת. בעת שהאופנוו פנה ימינה לרחוב נטעים החליק הנאשם ונפל לכביש. העד רץ לכיוון והנאשם ניסה לעלות על האופנוו ולברוח אך uid קפץ עליו, השביב אותו על הרצתה ותוך כדי מאבק אותו, אזק אותו. העד העביר את הנאשם לתחנת המשטרה. העד רשם דין-ת/6 פועלה -ת/6.

הנאשם העד להגנתו ואמר כי נפג באופנוו ברחוב שז"ר. הוא הבחן בכל רכב מאטים את נסיעתם ועקף אותם כחוק מצדם השמאלי. הנאשם לא הבחן בנידית משטרת או בשוטרים ולכן המשיך בנסיעת. לטענותו, לא הייתה במקום נידית משטרת מזויה עם סמלי משטרת, לא היו אורות כחולים מהבהבים של הנידית ולא שוטרים. הנאשם הסביר: "לאחר مكان, אני לא זוכר אם שמעתי את המילה עצור. זה לא כל כך ברור לי. המשכתי בנסעה סובבתי את הראש אחרת וראיתי את השוטר הראשון, גدعון, ראיתי שהוא מסתכל לכיוון שלי. לא היה ברור לי שהם שוטרים ונידית. לא היה הבוהב..." (עמוד 5 ש' 19-16). בחקירה הנגידית אמר כי לא שמע קריאה לעצור, אך לאחר שהמשיך בנסעה של מספר מטרים, סובב את ראשו לאחר, "از הבנתי פה שיש פה משהו משטרתי. זה האמת שלי. אחרי שעברתי אותם" (עמוד 6 ש' 10-9). כאשר נשאל מדוע לא עצר באותו שלב, השיב: "החלטה של רגע להמשיך בנסיעת".

לאחר ששמעתי את העדויות ועינתי בחומר הראיות, שוכנעתי מעבר לספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירות המזוהה לו בכתב האישום, מסיבות כדלקמן:

אני מקבלת את עדויות עדי התביעה וمعدיפה אותן על פי עדותו של הנאשם. ע.ת.1 וע.ת.2 מסרו עדויות מהימנות המתארות את נסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשם. שני העדים רשמו בזמןאמת את נסיבות האירוע וע.ת.2 הדגים את הנסיבות בסקיצה שרשם בבית המשפט.

עדויות עדי התביעה לא נסתירה על ידי עדות הנאשם, אותה מצאתי בלתי מהימנה ורכזת אי-דיוקים.

שני העדים היו במהלך של פעילות משטרתית ועמדו במחסום משטרתי שבוצע באמצעות נידת משטרת גלויה שחסמה נתיב נסיעת, במקום מואר בתאורת רחוב. שניהם לבשו מדי משטרת ועליהם אפוד זהה.

הנאשם הגיע בנסיעה לכיוון ולכן יכול היה להבחן בהם באופן ברור ולא כל מגבלה. הנידית עמדה בnickel לכਬיש בנתיב נסיעה ושני עדי התביעה לידי לבושים במדים משתרחה, כך שלא הייתה כל סיבה סבירה שמנעה מן הנאשם להבחן כי מדובר בשוטרים.

הנאשם בעדותו לא הצביע על כל מגבלה בשדה ראייה שהפרישה לו להבחן בניידת ובשוטרים.

אני נותנת אמון בגרסת ע.ת. 1 כי כאשר הבחן באופנו המתקדם לעברו סימן לו בعزيزת פנס לעצור מצד הדרכ. גם ע.ת. 2 הבחן בכך שהעד סימן לנאים לעצור.

כאשר נמלט הנאשם מהמחסום הוא גרם לכך שע.ת. 1 נאלץ לזרז לאחריו על מנת שלא להיפגע על ידי האופנו.

בע"פ 61/77 צורבל נ' היומ"ש קבע כבוד השופט אגרנט בקשר לטענת הנאשם שלא הבחן באות של שוטר:

" לפי דעתם, משמעותה של התקנה היא, שככל אדם המשתמש בדרך, ואשר אינו מצית לאות שקיבל מעת השוטר העומד בה עבר על התקנה, בין אם הוא ראה את אותן בפועל, ובין אם הוא לא ראה אותן, בלבד שהסיבה לאו ראיית אותן על ידו נועצה ברשלנותו ובאי תשומת ליבו למה שתרחש במסלול נסיעתו. סביר אני שככל פירוש אחר יסכל את מטרתו של המחוקק, שאם לא תאמר כן, יוכל גם נהג שלא ראה את אותן של השוטר מפני שנרג בעיניהם עצומות להשתחרר מהחובה לצית לאות "

ocabod השופט ויתקון קבע: " הינו מרווחים את הוראותו של המחוקק מכל תוכן, אילו הינו גורסים שאין הורה זו מטילה חובה על הנהג להיות ער להימצאו של שוטר, הנמצא בשדה ראייתו, ולסימני אותן הניטנים על ידו. لكن התעלמות רשלנית מן השוטר, וממתן סימני אותן על ידו, כמוות כהתעלמות זדונית או מכוונת לעניין חוק זה. "

התרשמתי כי דבר לא הפריע לנאים להבחן בשוטרים ובסיומו קיבל לעצור את רכבו מצד הדרך אך הוא החליט להמשיך בנסיעה ולברוח מהמקום. ובכל מקרה, גם אם כגרסתו, לא הבחן כי מדובר בשוטרים, הרי שיש בכך משום התנהגות רשלנית שאינה פוטרת אותו מהחובה לצית להוראות השוטרים.

זאת ועוד, מתוך עדותו של הנאשם עולה כי גם לגרסתו הבחן בכך שמדובר בשוטרים. לדבריו, כאשר חלף על פני הנידית ועל פניו השוטרים, הוא הבין כי מדובר בשוטרים ובכל זאת המשיך בנסיעתו, מתוך החלטה של רגע. הנאשם העלה אפשרות כי השוטר קרא לעברו לעצור, והוא סובב את ראשו לאחור, הבחן בשוטר, אך המשיך בנסיעתו. גרסה זו של הנאשם מחזקת את גרסת התביעה.

וככז כל האמור לעיל, אני מרשעה את הנאשם בעבירות המוחסנת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ב' אדר תשע"ד, 02/02/2014 במעמד הנוכחים.

רות רז, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחרר ניהול הוכחות.

עבירה של אי ציות להוראות שוטר במדים הינה עבירה חמורה אשר גם מסכנת את הציבור וגם מביאה זלזול בחוק ובארגוני החוק.

מתחם הענישה בגין עבירה זו כולל פסילה בפועל למשך חודשיים.

הנאשם הינו נဟג ותיק, נוהג משנת 84 ובערו התעבורי אין מכבייד, כולל 21 ה.ק. ואין לחובתו עבירה דומה קודמת.

ኖכח כל האמור לעיל אני מטילה את העונשים הבאים:

1. פסילה בפועל למשך 60 ימים.

הפסילה תחול במצטבר לכל פסילה אחרת.

הפסילה תחול לא יותר מיום 14.3.2. מוסבר לנאשם כי עד למועד זה עליו לפנות

למציאות בית המשפט ולבצע הפקדה.

2. פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך שנתיים.

.3. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורהם. הकנס ישולם ב 4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, הראשון לא יותר מיום 2.3.14.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ב' אדר תשע"ד, 02/02/2014 במעמד הנוכחים.

רות רוז, שופטת